

ни жрѣцы, а принасяли жрѣтвѣ на открыто мѣсто, нѣ прѣдѣ общы истуканы. Перуновъ истуканъ былъ въсправенъ наблизу до Кіевъ. Князь Владимиръ былъ прѣправиль тоя истуканъ, та отъ дръвенъ, направиль го съ сръбрнѣхъ главѣхъ и съ златнѣхъ брадѣхъ, и край него туриль и истуканы на другы бокове, на пр. на Крѣса, на Мокоша и пр., а това направиль, види ся, по примѣрѣ на Варягы-ты. На тоя богъ жрѣтвовали по Германскый начинъ робіе на дори и свои сынове и дѣщери, на кои-то ся падало жребіе. Стары прѣданія смышлявать и за языческы храмовѣ въ Россіѣхъ, катом на пр. за Велесовый и Туровый храмъ при Кіевѣ.

Языческо-то богослуженіе най-много ся развило у Крайлабскы-ты Словены. Тѣхнѣ-ти храмовѣ ся наричали континны (кѣтины?) и всякой храмъ сималъ бокове-ты, кои-то священство-то прѣдставлявало и всякакъ ся трудило да расширявъ славѣ-тѣхъ на своя богъ та да сим умножи приходы-ты. Никой не смѣялъ да влѣзе въ храма безъ даръ и приносъ, и при жрѣтвеника не смѣялъ да пристѣпи ни самый князь. Най-лични храмовѣ были Триглавовый у Щетинѣхъ, на богъ слѣнце у тврѣдель Ридгостѣхъ у Ратареко, свѣтовидовый у Архонѣхъ на О-въ Рюгенѣхъ, Руевидовый у градѣхъ Кореницѣхъ на р. Рейнѣхъ и пр.

А съ каквы разности сѣхъ правени тія храмовѣ и истуканы, затова ни приказва арабскый писатель Месуди, кой-то въ X-ый вѣкѣ былъ пѣтувалъ по тыя страны. „Храмъ-тѣхъ, казва стои на планинѣхъ изграденѣхъ отъ червенѣхъ мермерѣхъ и зеленѣхъ смарагдѣхъ. Верѣдѣ храма има голѣмо кубе, а подѣ него стои истуканъ, на кой-то членове-ти сѣхъ направени отъ зеленѣхъ хрисолитѣхъ, отъ червенѣхъ рубинѣхъ, отъ жльтѣхъ